

Univerzita Karlova v Praze - Pedagogická fakulta
Katedra dějin a didaktiky dějepisu
Magdalény Rettigové 4, 116 39 Praha 1

Posudek vedoucího bakalářské práce

Autor, název, místo, vedoucí práce, rok, rozsah práce:

DVOŘÁKOVÁ Jana, Dějiny na známce. Poštovní známky Československa, Maďarska, Polska a Rakouska v meziválečném období, bakalářská práce (ved. J. Hnilica), KDDD PedF UK, 2015, 83 s.

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.		x		
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.		x		
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.	X			
Struktura práce je vyvážená a logická.	x	x		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.	X			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.	X			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.	X			
Autor správně cituje.	X			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Historik ve své práci čerpá z co nejširší škály pramenů, na prvním místě však v moderních dějinách stojí stále ty písemné, platí to i pro meziválečné období. Bakalářská práce J. Dvořákové však svou pozornost obrací zcela jiným směrem, o čemž vypovídá již titul. Nutno dodat, že tak autorka činí velmi zdařile. Znamky jsou spolu s bankovkami považovány za marginální zdroj poznání historické skutečnosti, pro svůj charakter jsou obvykle brány za prameny s nízkou vypovídací hodnotou. O to šťastnější je zvolená komparatistická metoda, kterou autorka vhodně uplatňuje. Základem obhajované práce je soubor dobových známek publikovaný ve známkovém katalogu „Michel“, k analýze pak defendetka využívá i dobový tisk. Dobrý vhled do studované problematiky jí umožnila sekundární literatura, přičemž čerpá i z německých zdrojů. Práce je přehledně strukturována, je psána čtivým jazykem. V některých bodech je i objevná či alespoň překvapivá (absence husitství, četnost zobrazení několika osobností v ČSR, polský důraz na historickou kontinuitu a tradici, způsoby zobrazení „revanšismu“ v Maďarsku, sebereprezentace Rakouska s využitím i některých osobností, jež jsou tradičně považovány za „české“). Chybí však obecnější srovnání studovaného vzorku, nicméně se domnívám, že závěry práce by bylo vhodné publikovat.

Ze všech výše uvedených důvodů ji samozřejmě velmi rád navrhuji k obhajobě.

.....

Datum 30. 8. 2015

.....

Podpis vedoucího práce PhDr. Jiří Hnilica, Ph.D.